

P-393/18

15.05.2025

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnje Bosne

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 019988 24 U

Novi Travnik: 7.5.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Vesna Vujica, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Samre Šiljak, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency international u BiH, Krfska 64e – Banja Luka, zastupana po Borisu Divjak, protiv tuženog Ministarstvo privrede Srednjobosanskog Kantona/Kantona Središnja Bosna, Travnik, ul. Prnjavor 16a, radi poništenja rješenja broj: 05-14-1383/2024 od 16.8.2024. godine, nakon održane usmene javne rasprave dana 5.5.2025. godine na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 7.5.2025. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i poništava rješenje tuženog broj: broj: 05-14-1383/2024 od 16.8.2024. godine, kao i prigovor broj: 05-14-1383/2024 od 23.7.2024. godine i predmet vraća na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv rješenja Ministarstva privrede SBK/KSB, broj: 05-14-1383/2024 od 16.8.2025. godine, kojim je tužitelju odobren pristup informacijama, a koji se odnosi na kopiju Izvještaja o koncesijama, koji je bio predmet Zaključka Vlade Srednjobosanskog kantona, broj: 04-04.1.-7728/2022-14 od 06.10.2022. godine kao i na dostavu informacije o razlozima zbog kojih Vlada Srednjobosanskog kantona nije dala suglasnost za raskid navedenih ugovora o koncesijama.

Pravovremeno podnesenom tužbom tužitelj je pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da je presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 U 019092 24 U od 13.6.2024. godine usvojena tužba tužitelja i predmet vraćen na ponovni postupak. U nastavku navodi da je postupajući po presudi ovog suda tuženi svojim rješenjem od 23.7.2024. godine odobrio pristup informacijama, ali da tužitelju nisu dostavljene informacije tražene zahtjevom od 26.09.2023. godine. U nastavku se iznosi tijek postupka te dodaje da su tuženom uputili zahtjev za pristup informacijama u kojem su zatražili pristup informacijama, odnosno dostavu izvještaja o koncesijama koji je bio predmet razmatranja Zaključka Vlade SBK/KSB broj: 01-04.1-7728/2022-14 od 6.10.2022. godine, te dostavu informacija o razlozima zbog kojih Vlada SBK/KSB nije dala suglasnost za raskid navedenih ugovora o koncesijama. Prednje informacije su bile vezane za 141. sjednicu Vlade SBK/KSB, koja je održana 6.10.2022. godine, a tužiocu je odobren pristup informacijama vezanim za 110. sjednicu Vlade SBK/KSB. Obzirom

da nije primio traženu informaciju, tužitelj je uložio prigovor, smatrajući da je u pobijanom rješenju pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, i da se nije vodilo računa o pravilima postupka, te da su pogrešno primijenjeni materijalni propisi. Tužilac također prigovara, da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenih rješenja prekršen član 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku F BiH, jer u obrazloženju osporenog rješenja nisu cijenjeni svi navodi žalbe, jer je tužitelj istakao, da je u skladu sa pravnim shvatanjem iz presude ovog suda, bilo obavezno postupiti u smislu članka 13. stav 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama, kao i u smislu članka 14. istog Zakona, te da u konačnom drugostupanjski organ uopće nije utvrdio procesne nedostatke prvostupanjskog rješenja. Tužbom se prigovara da obrazloženje osporenog rješenja ne sadrži sve što treba sadržavati.

Tuženik je u odgovoru na tužbu broj 05-14-1383/24-2 od 16.10.2024. godine istakao, da u svemu ostaje pri razlozima iznesenim u obrazloženju osporenog rješenja, te u bitnom navodi sve ono što je već naveo u samoj tužbi i predlaže da sud podnesenu tužbu odbije kao neosnovanu.

Postupajući sukladno sa zahtjevom tuženog, sud je primjenom članka 28. stav 2. i članka 29. stav 1. Zakona o upravnim sporovima zakazao održavanje usmene javne rasprave za dan 5.5.2025. godine, na koju je pristupio zastupnik tužitelja te zastupnik tuženog Elmir Crnica. Zastupnici tužitelja i tuženog su i na javnoj raspravi ostali kod svih tužbenih navoda i prijedloga, odnosno kod svog odgovora na tužbu.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima¹, pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Tužba je utemeljena.

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 26.09.2023. godine pod brojem 02-04(6087) sačinio, a dana 4.10.2023. godine i podnio zahtjev za pristup informacijama, te tražio pristup informacijama koje se odnose na kopiju izvještaja o koncesijama koji je bio predmet razmatranja Zaključka Vlade Srednjobosanskog Kantona broj 01-04.1-7728/2022-14 od 06.10.2022. godine, te informaciju o razlozima zbog kojih Vlada Srednjobosanskog kantona nije dala suglasnost za raskid navedenih ugovora o koncesijama. Rješavajući po predmetnom zahtjevu tužitelja tuženi je dana 19.10.2023. godine tužitelju dostavio odgovor na informaciju pod brojem 05-14-7426/23 u kojem je navedeno da tuženi nije ovlašten da preispituje odluke Vlade SBK, koje su konačne i obavezujuće. Nakon navedenog akta tužitelj ponovno podnosi zahtjev broj: 02-04 (6132) tuženom u kojem traži dostavu odluke u formi upravnog akta. Postupajući po navedenom zahtjevu tužitelja tuženi organ uprave donio je rješenje broj: 05-14-7426/23 od 17.11.2023. godine u prilogu kojeg je Informacija broj: 05-14-7426/23-1 od 17.11.2023. godine u kojoj navodi da je tuženi poduzeo sve potrebne radnje da pribavi tražene informacije i sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje zahtjeva, te je naglašeno da Ministarstvo privrede SBK nije ovlašteno da preispituje odluke Vlade SBK i tužitelju dostavio odluku u formi upravnog akta, a sve u skladu sa odredbom člana 14. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH. Odlučujući po prigovoru na ovo rješenje Ministarstvo privrede SBK je svojim rješenjem br. 05-14-7426/23-2 od 20.12.2023. godine odbio prigovor tužitelja. Protiv navedenog tužitelj je pokrenuo

¹ "Službene novine F BiH" 9/05

upravni spor. Ovaj sud je odlučujući o tužbi tužitelja svojom presudom br. 06 0 U 019092 24 U od 13.06.2024. godine tužbu uvažio, poništio rješenje tuženog broj: 05-14-7426/23 od 17.11.2023. godine, kao i rješenje broj: 05-14-7426/23-2 od 20.12.2023. godine i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje. Potom je tuženi ponovno svojim rješenjem br. 05-14-1383/2024 od 23.7.2024. godine odobrio tužitelju pristup informacijama. Iz stanja spisa je također vidljivo da je Vlada Kantona Ministarstvu gospodarstva pod brojem 15-14-6326/2024 od 15.7.2024. godine kao odgovor na zahtjev za pristup informacijama dostavila i transkripta audio snimka sa 110 sjednice Vlade. Tužitelj je uložio prigovor na prednje rješenje, a tuženi je rješenjem br. 05-14-1383/2024 od 16.8.2024. godine.

U odgovoru na tužbu broj: 05-14-1383/24-2 od 16.10.2024. godine, tuženi u cijelosti pobija navode iz tužbe kao neosnovane i netačne, te u bitnom ponavlja navode iz osporenih odluka. Ističe, da je tuženi postupajući po zahtjevu tužitelja za pristup informacijama blagovremeno odgovorilo i dalo odgovor unutar okvira informacija kojima raspolaže i nadležnostima koje ima, te da na navedenoj sjednici nije bilo nikakvog drugog izvještaja osim onog koji je dostavljen tužitelju.. Tuženi smatra da je činjenično stanje u ovom predmetu potpuno i pravilno utvrđeno, te da je pravilno primijenjeno materijalno pravo, što je u konačnom rezultiralo donošenjem pravilnog i na zakonu zasnovanog rješenja, te da su svi navodi tužitelja neosnovani i netačni. Na kraju predlaže da sud donese presudu kojom se tužba odbija kao neosnovana i obveže tužitelja da tuženom nadoknadi troškove postupka.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima², pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Ni u ponovljenom postupku tuženi kao ni prvostupanjski upravni organ nisu otklonili nedostatke na koje je ukazano presudom ovog suda br. 06 0 U 019092 24 U od 13.6.2024. godine, pa obzirom na činjenicu da ni nakon ponovljenog upravnog postupka činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno tužba se pokazuje osnovanom.

Odredbom članka 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federacije Bosne i Hercegovine³ je propisano da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije. Ovo pravo pristupa podliježe samo formalnim radnjama i ograničenjima kako je utvrđeno u ovom zakonu.

Kako je to tužitelj ponovno istakao na usmenoj raspravi tužitelj je na osnovu Zakona o slobodi pristupa informaciji tražio od tuženika da mu se dostave kopije Izvještaja o koncesijama koji je bio predmet razmatranja Zaključka Vlade SBK/KSB broj 01-04.1-7728/2022-14 od 6.10.2022. godine, te da dostave razloge zbog kojih Vlada SBK/KSB nije dala suglasnost za raskid ugovora o koncesijama za lokalitetima Rastovci i Krčevine sa koncesionarom „BFS“ d.o.o. Kreševo i koncesiji sa koncesionarom „Radova“ d.o.o. Fojnica.

Da tužitelj i dalje opravdano ustrajava da mu nije udovoljeno, odnosno da nije dobio tražene informacije, proizlazi iz slijedećeg. Naime, tuženi je tužitelju dostavio određene

² "Službene novine F BiH" 9/05

³ "Službene novine F BiH" br. 32/01 i 48/11

informacije, ali to nisu bile informacije koje je tražio. Tako je tužitelju dostavljen Zapisnik sa 110. sjednice Vlade SBK/KSB održane 13.1.2022. godine, iako je tužitelj izričito tražio izvještaj sa 141. sjednice Vlade. Jedino što je tužitelj dobio sa te sjednice je dnevni red i Zaključak da Vlada Kantona nije prihvatila Izvješće o koncesijama iz nadležnosti Ministarstva gospodarstva sa stanjem na dan 31.12.2021. godine. Ne mogu se prihvatiti navodi tuženog da informacije koje tužitelj traži nisu ni samo pod kontrolom ministarstva, niti su samo vladine. Tužitelj kao primjer da su dostavili sve što imaju navodi i da je od strane gospodina Luketina njima dostavljen i stenogram Vlade, što su dostavili tužitelju. Međutim, iz tog stenograma jasno proizlazi da je isti snimljen na 110. sjednice Vlade SBK, a ne 141. sjednice Vlade SBK/KSB sa koje je tužitelj tražio informacije.

Nadalje, ono što tuženi ni u ponovljenom postupku nije ispoštovao jeste da je postupio suprotno sa odredbom članka 13. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini. Neprihvatljiv je navod tuženog da nije ovlašten da preispituje odluke Vlade SBK/KSB. Upravo suprotno, kako to opravdano tužitelj ističe, tuženi je samoinicijativno od Stručne službe Vlade SBK/KSB tražio informaciju o razlozima zbog kojih Vlada SBK/KSB nije dala suglasnost za raskid ugovora o koncesijama za lokalitet Rastovci i Krčevine sa koncesionarom BFS d.o.o. Kreševo i koncesiji sa koncesionarom Radova d.o.o. Fojnica. Iz naprijed navedenog, ako se usporede zahtjevi za dostavu informacija kojeg je postavio tužitelj i zahtjeva kojeg je dostavio tužitelj Vladi SBK/KSB onda se može zaključiti da prednji zahtjevi prije svega istovjetni, nego je tuženi imao vlastitu verziju zahtjeva umjesto da je postupio sukladno odredbi članka 13 Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini.

Odredbom člana 13. st. 1. istog Zakona je propisano ako javni organ koji primi zahtjev nije nadležni javni organ, on će, što je prije moguće, ali najkasnije osam dana od dana prijema zahtjeva, proslijediti zahtjev nadležnom javnom organu i dopisom o tome obavijestiti podnositelja zahtjeva. Zahtjev se ne prosljeđuje ako se u navedenom vremenskom periodu utvrdi da je tražena informacija pod kontrolom javnog organa koji je primio zahtjev, a nadležni javni organ, nakon što je obaviješten o pojedinostima ovog zahtjeva, nema prigovora da javni organ koji je primio zahtjev obradi takav zahtjev. Javni organ koji je primio zahtjev smatra se nadležnim javnim organom i obrađuje zahtjev u smislu člana 13. stav 1. tog Zakona.

Kako tuženi nije postupio u skladu sa citiranom zakonskom odredbom, time je onemogućio tužitelja u pristupu informacijama, jer u datoj situaciji tuženi ne treba upućivati tužitelja kako da pristupi sa traženim informacijama ukoliko smatra da tražena informacija nije pod njegovom kontrolom (a kako to tuženi navodi u svojim aktima), nego dostavlja zahtjev nadležnom javnom organu za koga smatra da posjeduje traženu informaciju odnosno u cijelosti postupa u skladu sa odredbom člana 13. st. 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama zbog čega su osporena rješenja tuženog nepravilna i nezakonita.

U nastavku postupka tuženi organ će otkloniti naprijed ukazane nedostatke koji su nastali u toku postupka, te će donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku za koju će dati jasno i potpuno obrazloženje.

Tuženi organ u svezi sa člankom 57. Zakona o upravnim sporovima je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda u pogledu postupka.

Na osnovu iznesenog u smislu odredbe člana 36. stava 1. i 2. u vezi sa članom 28. Zakona o upravnim sporovima sud je odlučio kao u izreci ove presude.

POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Samra Šiljak,sr.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava,sr.

